



ת"פ 34912/11/21 - מדינת ישראל נגד מחמד מזאחם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 34912-11-21 מדינת ישראל נ' מזאחם(עציר)

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשם	מחמד מזאחם

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות שלהלן:

שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק - עבירות לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952;

שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירות לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 68 לפקודת התעבורה [נוסח חדש];

שתי עבירות של נהיגה ללא ביטוח - עבירות לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970;

סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**");

קבלת רכב או חלקי רכב גנובים - עבירה לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 29 לחוק;

התפרצות לרכב בכוונה לבצע גניבה - עבירה לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 405 לחוק;

חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק;

הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק;

גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413(א)+(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק.



2. כתב האישום המתוקן מחזיק שני אישומים.

על-פי המתואר במבוא לכתב האישום הנאשם מתגורר באזור ואינו מחזיק באישור כניסה לישראל, או ברישיון נהיגה ישראלי או בפוליסת ביטוח בתוקף. עובר ליום 1.11.21 קשר הנאשם קשר עם אחד יוסף, ועם אדם אחר שזהותו איננה ידועה למאשימה (להלן - "**האחרים**"), לגנוב כלי רכב בישראל ולהעבירם לרשות הפלסטינית כדי למכור אותם. לנאשם הובטחה תמורה של 1,500 ₪ עבור נהיגת כל כלי רכב גנוב והעברתו לשטחי הרשות.

על-פי המתואר באישום הראשון, ביום 1.11.21, בהתאם לקשר שקשר הנאשם עם האחרים, נכנס הנאשם לישראל שלא כדין, והאחרים אספו אותו מתוך שטח ישראל. סמוך לשעה 00:30 גנבו האחרים כלי רכב מסוג מאזדה 3 שחנה בעיר רמלה ומסרו אותו לנאשם, שנהג בו מרמלה לכיוון שטחי הרשות הפלסטינית, זאת במטרה לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. כאמור לעיל, בגין עובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, וקבלת רכב גנוב.

על-פי האמור באישום השני, יומיים לאחר המתואר באישום הראשון נכנס שוב הנאשם לישראל שלא כדין, חבר לשניים האחרים, והשלושה נסעו לפתח תקווה כדי לגנוב שם כלי רכב. סמוך לשעה 02:30 גנב יוסף רכב מסוג מאזדה 3 ומסר אותו לנאשם, שהחל לנסוע בו לעבר שטחי הרשות הפלסטינית, כדי למכור אותו שם וכדי לשלול אותו שלילת קבע מבעליו. מספר דקות לאחר מכן התקבל דיווח במשטרה על גניבת הרכב, וזו החלה בפעולות לאיתורו, וכן בהקמת מחסומים כדי למנוע את העברת הרכב לשטחי הרשות. כאמור בסעיף 6 לאישום השני, סמוך למחלף נחשונים שבכביש 6 נוצר מגע הראשון בין הנאשם לניידת משטרתית. הקצין עודד שוורץ שהיה בניידת הפעיל אורות כחולים וסירנה על מנת לגרום לנאשם לעצור את הרכב. הנאשם הבחין בקצין עודד והחל להימלט מהמשטרה תוך שהוא מגביר את מהירות נסיעתו עד ל-200 קמ"ש. הנאשם נסע בפראות, תוך שהוא ניסה לנגח את הניידת של עודד (סעיף 6 לאישום השני). בהמשך האישום השני מתואר המרדף הארוך שניהלו כוחות המשטרה אחרי הנאשם, מרדף שהסתיים רק בכביש 38 בירידה למושב זכריה. לא נידרש להלן לכל פרטי המרדף המפורטים באישום השני, אלא רק לעיקרי הדברים. המרדף היה ארוך יחסית, הן מבחינת הזמן, הן מבחינה גיאוגרפית. במהלך המרדף הנאשם ביצע עקיפות מסוכנות; הוא נסע בנסיעה מהירה ופראית; הוא נסע במהירות מופרזת של כ-200 קמ"ש. הנאשם אף ניסה להטעות את השוטרים בכך שנסע בנתיב ימני כדי ליצור את הרושם שהוא מתכוון לרדת מכביש 6 דרום, אך ברגע האחרון הוא סטה שמאלה תוך מעבר על אי תנועה והמשיך לנסוע בכביש 6 דרום. בכך גרם הנאשם למשאית שנסעה בכביש 6 לסטות ולבלום בחוזקה כדי למנוע תאונה. בהמשך המרדף נסע שוב הנאשם על אי תנועה, ועקף בפראות כלי רכב שנסעו בנתיב הימני בכביש 1, אשר נאלצו לבלום בפתאומיות על מנת להימנע מתאונה. בשלב מסוים הנאשם נסע בכביש 1, תוך שביצע עקיפות מסוכנות, ירד לשולי הכביש, וזיגג בין כלי רכב שנסעו בכביש, הכול באופן שגרם לכלי הרכב לסטות ממסלולם ולבלום על מנת למנוע תאונה. הנאשם גם עקף משאית קירור מצידה השמאלי וחזר בחדות ימינה באופן שגרם למשאית לסטות ימינה ולבלום בחדות על מנת למנוע תאונה. בסמוך למחלף שער הגיא עקף הנאשם במהירות רכב מסוג טוטה, ובכך הוא גרם לו לסטות לעבר השול הימני של הכביש. במחלף שער הגיא סטה הנאשם מכביש 1 לכביש 38 דרום, שם הוא המשיך בנסיעה במהירות ממוצעת של כ-180 קמ"ש, זאת בשעה שניידות משטרה ממשיכות לרדוף אחריו עם אורות כחולים ומהבהבים תוך הפעלת סירנות וכריזה לנאשם שיעצור. במהלך הנסיעה בכביש 38 הנאשם חצה במהירות צמתים באופן שסיכן כלי רכב. במהלך



נסיעתו הגיע הנאשם לאזור בכביש בו בוצעו עבודות אשר בעטיין נחסם נתיב נסיעה אחד. חרף זאת הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, סטה בחדות לנתיב הנסיעה הפתוח, ונסע בו בפראות תוך שהוא מסכן כלי עבודה ופועלים שעבדו בכביש. בשלב מסוים שוטר בשם סלימן מטר ושוטרת בשם הודיה גוזלן הציבו את הניידת שלהם כחסם משטרי ארעי בנתיב הנסיעה היחיד שהיה פתוח בכביש 38. השוטרים המתונו מחוץ לניידת מחשש הנאשם יפגע בניידת. הנאשם התקרב לחסימה שהציבו סלימן וגוזלן והשוטר סלימן סימן לו באמצעות פנס לעצור. הנאשם הבחין בחסימה המשטרתית ובשוטרים, אך על מנת להימנע ממעצר הוא סטה במהירות ימינה לעבר הכניסה למושב זכריה, תוך שהוא דוהר לכיוונה של השוטרת גוזלן, אשר נצמדה לגדר ההפרדה על מנת שהרכב בו נהג הנאשם לא יפגע בה. הנאשם המשיך בנסיעתו הפרועה ופגע באי תנועה ותמרורים. השוטר סלימן ירה ירייה אחת לכיוון הגלגל האחורי של הרכב כדי לעצור אותו, ואז הסתחרר הרכב בכביש תוך שהוא גורם נזקים לשלטים. לבסוף נעצר הרכב בכביש 38, סמוך לתחנת האוטובוס המצויה ביציאה מהמושב זכריה. או אז, יצא הנאשם באופן רגלי מהרכב והחל להימלט מהשוטרים. השוטרים השיגו את הנאשם ותפסו אותו, אך אז הנאשם הניף את רגליו וידיו לכל עבר על מנת לברוח ולהתנגד למעצרו. הנאשם ניסה להימלט מספר פעמים מהחזקתם של השוטרים ומנע את איזוקו עד למעצרו על-ידי מספר שוטרים. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בשלל עבירות שצוינו לעיל, לרבות בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה ובעבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

3. תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר קצר של שירות המבחן.

הנאשם יליד 1999, בן 22 בעת ביצוע העבירות. לאורך ילדותו סבל הנאשם מהתנהגות אלימה של אביו. כן סבל הנאשם מהתנהגות אלימה של מוריו בבית ספר, ולטענתו בשל כך הוא סיים רק 10 שנות לימוד. לאחר נשירתו מהלימודים הנאשם עבד עם אביו ולאחר מכן הוא עבד מספר שנים במספר מקומות עבודה בתחום הניקיון. עובר לביצוע העבירות הנאשם לא עבד, זאת לאחר שסיים את עבודתו במקום העבודה האחרון על רקע קושי ביחסים בינו לבין האחראי עליו. הנאשם שלל שימוש בסמים או באלכוהול. הנאשם תושב האזור ולפיכך לא התקבל מידע לגבי עברו הפלילי באזור. לנאשם אין עבר פלילי קודם בישראל. במסגרת השיחה עם שירות המבחן טען הנאשם כי הוא נכנס לישראל כיוון שהוצג בפניו מצג לפיו הוא התקבל לעבודת שיפוצים בישראל. לטענתו רק לאחר כניסתו לישראל הודיעו לו "מעסיקיו" כביכול, כי הוא נדרש להחזיר לאזור את הרכב שנגנב, וכי אם יסרב לעשות כן ישאירו אותו לחזור לאזור ברגל לבד, וידווחו עליו למשטרה. הנאשם ביטא חרטה באופן מילולי, ולצד זאת תחושות לפיהן הוא נוצל ולא יכול היה להתנהג אחרת.

בסיכום התסקיר ציין שירות המבחן כי הוא מעריך שקיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית מצדו של הנאשם. שירות המבחן המליץ כי לאור חומרת העבירות ובהעדר אופק שיקומי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי וחובת תשלום פיצוי לנפגעי העבירה.

4. טענות המאשימה לעונש

עמוד 3



במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תטען לענישה של 48 חודשי מאסר בפועל וכי הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש.

באת כוח המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם - שלום הציבור ובטחון, ביטחונם של כוחות המשטרה וביטחונם של המשתמשים בדרך.

באת כוח המאשימה טענה, כי הפסיקה מלמדת שיש לגזור עונשי מאסר חמורים על מי שמבצעים עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה בכלל, ובנסיבות של מרדף משטרתי בפרט. לטענת באת כוח המאשימה רף הענישה הנוהגת בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עומד על מתחם עונשים של שנתיים וחצי עד חמש שנות מאסר בפועל, וכי בקביעת המתחם בענייננו יש להביא בחשבון כי הנאשם ביצע גם עבירה של גניבת רכב שמתחם הענישה בגינה בלבד עומד על 10 עד 30 חודשי מאסר בפועל.

באת כוח המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על חומרה יתרה, החל מהתכנון המוקדם, עובר לחלקו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות, וכלה בנסיבות המרדף שנמשך מעל חצי שעה לאורך כברת דרך ארוכה, מרדף שבמהלכו הנאשם סיכן חיי אדם בכך שנסע במהירות של כ-200 קמ"ש, ניסה לנגח ניידת משטרה, וגרם למשאיות וכלי רכב אחרים לסטות מנתיבן. באת כוח המאשימה טענה כי אך במזל לא גרם הנאשם במעשיו לפגיעה חמורה בגוף או בנפש.

לאור האמור טענה באת כוח המאשימה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות המפורטות באישום הראשון עומד על שנה עד שנתיים וחצי שנות מאסר, וכי מתחם העונש ההולם בגין העבירות המפורטות באישום השני נע בין 3.5 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל, כל זאת בצירוף ענישה נלווית.

באת כוח המאשימה טענה כי לנוכח הודאתו של הנאשם, עברו הנקי ונסיבות חייו, ראוי לחפוף באופן חלקי את מתחמי הענישה, למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ולהטיל עליו עונש של 48 חודשי מאסר בפועל. כמו כן ביקשה המאשימה כי בית המשפט יגזור על הנאשם עונש של פסילת רישיון, מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס.

5. טענות הנאשם לעונש

באת כוח הנאשם טענה כי מעמדו של הנאשם במיזם העברייני של גניבת כלי רכב מישראל והעברתם לשטחי הרשות, היה נמוך. לטענתה תפקידו של הנאשם הסתכם בכך שהיה עליו נהוג את כלי הרכב הגנובים מישראל לשטחי הרשות. לטענת באת כוח הנאשם הוא נוצל על-ידי שותפיו לעבירה. באת כוח הנאשם טענה, כי במקרה דנא יש למעשה חפיפה בין העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, זאת כיוון שהנאשם הורשע בעבירה לפי החלופה המנויה בסעיף 329(א)(2), שעניינו ניסיון לפגוע באדם ולא פגיעה בו בפועל. באת כוח הנאשם טענה, כי בנסיבות העניין יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על שנתיים עד ארבע שנות מאסר.

באת כוח הנאשם טענה כי לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, נסיבות חייו, בעיות הגדילה מהן הוא סובל, שמקשות עליו את ההייה בכלא מעבר לקושי הטבעי הכרוך בה, עברו הנקי, הודאתו וקבלת האחריות מצדו על מעשיו, יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו עונש של לא יותר משתי



שנות מאסר בפועל.

6. דברי הנאשם

לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש מסר הנאשם כי הוא מצטער ומתחרט על מעשיו.

דין והכרעה

7. מתחם העונש ההולם - אירוע אחד או שני אירועים

המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל מהאישומים שבכתב האישום המתוקן, ואילו הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשניהם.

שאלת סיווג האירועים, כאירוע אחד או כשני אירועים, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם תוכרע על יסוד מבחן "הקשר ההדוק", במסגרתו בוחן בית המשפט האם העבירות בוצעו בסמיכות זמנים זו לזו כחלק מתכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). ויודגש, המונח "אירוע אחד" רחב דיו כדי לכלול גם מצבים בהם פעולות עברייניות בוצעו על פני רצף של זמן וכללו מעשים שונים, כלפי קורבנות שונים, במקומות שונים (ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)).

במקרה שלפני מוקד האישום השני אינו בגניבת הרכב עצמה, אלא במרדף המשטרתי שנלווה לה. עם זאת, מדובר בשני אישומים הנובעים מאותה תכנית עבריינית, כפי שמתואר בחלקו הכללי של כתב האישום. המעשים המתוארים בשני האישומים דומים באופיים, והם בוצעו בפער זמנים קצר של יומיים בלבד. על כן, יש לקבוע מתחם ענישה אחד לשני האישומים, תוך מתן משקל ראוי לחומרה לעובדה שעסקין במספר עבירות שבוצעו בשתי הזדמנויות.

8. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

העבירות המרכזיות והחמורות ביותר בהן הורשע הנאשם הן העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה והעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. הערכים המוגנים על ידי עבירות אלו הם חיי אדם, ושלומו נפשם וגופם של משתמשי הדרך. הנאשם ביצע את העבירה בניסיון להימלט מרשויות החוק, ובכך הוא פגע גם בערך של אכיפת החוק ושל השמירה על חייהם של השוטרים אוכפי החוק. לנוכח אורכו של המרדף אשר נמשך כחצי שעה על פני עשרות קילומטרים, ולנוכח אופן הנהיגה הפרוע של הנאשם - הניסיון לנגח ניידת, הנהיגה במהירות מופרזת, הסטיות מהנתיב, ההתעלמות מחוקי הדרך לרבות אי ציות לתמרורים, העלייה על איי תנועה, ויצירת הסיכון הרב הן לעוברי אורח והן לאנשי המשטרה - אני קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה. העובדה שהנאשם הורשע גם בעבירה שעניינה חבלה בכוונה מחמירה, הדורשת כוונה מיוחדת, מעצימה את מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים.



9. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

כאמור, העבירות העיקריות בהן הורשע הנאשם הן העבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וחבלה בכוונה מחמירה. שתי העבירות בוצעו על ידי הנאשם במהלך ניסיון להימלט מכוחות משטרה. עובדה זו לכשעצמה מקנה נופך של חומרה למעשיו של הנאשם. נסיבות ניסיון ההימלטות מעצימות את החומרה היתירה שבמעשיו הנאשם. המרדף נמשך כחצי שעה, והוא נפרס על פני עשרות קילומטרים, מאזור פתח תקווה ועד סמוך למושב זכריה. במהלך המרדף ביצע הנאשם שלל פעולות מסוכנות וחמורות, בראשן הניסיון לנגח ניידת משטרה (ס' 6 לכתב האישום המתוקן). מלבד ניסיון הניגוח, הנאשם נסע בפראות, במהירות מופרזת של עד 200 קמ"ש; ביצע עקיפות מסוכנות; עלה על אי תנועה; ירד לשוליים וזיגזג; בלם בחדות, עקף רכבים אחרים וגרם לרכבים אחרים לסטות מנתיבם ולבלום בפתאומיות. חלק מפעולות אלה ביצע הנאשם יותר מפעם אחת לאורך המרדף המשטרתי. נסיבות המרדף מלמדות על נחישות מצדו של הנאשם להימלט מכוחות המשטרה, זאת אף במחיר של יצירת סיכון ממשי לחיי השוטרים ולחיי משתמשי הדרך, פעם אחר פעם במהלך המרדף הארוך. נסיבות אלו מעמידות את מעשיו הנאשם ברף חומרה גבוה בהשוואה למקרים אחרים של מרדפים משטריים.

הנזק שהיה צפוי להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק גוף חמור ואפילו קטלני. עם זאת, הלכה למעשה לא נגרמו נזקי גוף כתוצאה מהסיכון שיצר הנאשם. על כן, חרף חומרתם הרבה של מעשיו הנאשם הם לא נמצאים ברף החומרה העליון ממש.

העובדה שבמהלך ההימלטות מכוחות המשטרה ביצע הנאשם גם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה אשר כשמה כן היא, טומנת בחובה כוונה מיוחדת לגרום חבלה, מוסיפה עוד נדבך של חומרה למעשיו של הנאשם. עם זאת, מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם לפיה בהעדר חבלה בפועל הרי שקיימת חפיפה מסוימת, לא מלאה, בין עבירה זו לעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

על אף חומרתן הרבה של שתי העבירות העיקריות בהן הורשע הנאשם, אין בשום אופן להתעלם מיתר העבירות שביצע הנאשם. עבירות אלו של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וביטוח, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הן עבירות חמורות לכשעצמן, אשר ביצוען פוגע בערכים מוגנים נוספים מעבר לאלו שפורטו לעיל. במישור הנסיבות הקשורות בביצוען של עבירות אלו יש להביא בחשבון כי הכניסה לישראל וגניבת הרכב היו פרי של תכנון מוקדם, וכי עבירות אלה בוצעו בחבורה. כעולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם פעל במסגרת כנופיה שהתארגנה לגנוב באופן שיטתי כלי רכב בישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית. על השיטתיות שבמעשיו הכנופיה ניתן ללמוד מכך שחבריה פעלו לשם גניבת רכבים בשתי הזדמנויות שונות בהפרש של יומיים בלבד. עם זאת, יש להביא בחשבון כי תפקידו של הנאשם בכנופיה היה זוטרי יחסית, באשר הוא היה אחראי על העברת כלי הרכב הגנובים לשטחי הרשות. על תפקידו הזוטרי של הנאשם ניתן ללמוד מהתמורה הכספית הלא גבוהה שהובטחה לו, בסך של 1,500 ₪ לכל כלי רכב שיעביר לשטחי הרשות.

המניע למעורבותו של הנאשם במעשיו החבורה הוא בצע כסף, דבר שכמובן איננו גורע מחומרת המעשים.

10. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנוהגת

ככלל, בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה יש לגזור



עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירה זו, בפרט בנסיבות של מרדף משטרתי (ע"פ 4763/17 ותד נ' **מדינת ישראל** (29.1.18); **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)). בע"פ 5501/20 **ידידיה גאל דור נ' מדינת ישראל** (13.6.21), הדגיש בית המשפט העליון, כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות שבוצעו אגב מרדף משטרתי, בין אם בסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בין אם הוא הורשע בעבירה אחרת בעלת חומרה דומה, כגון עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, היא: **"של עונשי מאסר ממושכים, כאשר שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי שבשמירה על החוק וההגנה על שלמות גופם של מי שאמונים על אכיפתו, מקבלים משנה תוקף על פני שיקולי השיקום הפרטניים של הנאשם"**. בפסק דין זה הפנה בית המשפט לשורה של גזרי דין בהם נגזרו על נאשמים שהורשעו בעבירות כאמור עונשים של 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל. דברים דומים נאמרו גם בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.2014), שם נפסק כי רף הענישה שנקבע בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עומד על 4 שנות מאסר בפועל, והובאו מספר דוגמאות לגזרי דין בהם נגזרו על מי שהורשעו בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה עונשים של 34 עד 48 חודשי מאסר. עם זאת הודגש בעניין **ווערי**, כי לא מדובר ברף ענישה שלא ניתן לסטות ממנו בנסיבות מתאימות (שם, בפסקה 9 לפסק הדין, וכן ראו - ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

11. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין המדגימים את הענישה הנוהגת בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך שהדגישה כי במקרה שלפנינו ריבוי העבירות ונסיבות ביצוען מחייבים ענישה מחמירה יותר. להלן אעמוד על חלק מפסקי דין אלו.

בע"פ 1575/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.11.18), נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ניסיון גניבת רכב והסעה שלא כדין, זאת לאחר שבמהלך ניסיון התפרצות וגניבת רכב נמלט המערער מהמשטרה יחד עם נאשם נוסף ועוד שני שוהים בלתי חוקיים. במהלך ההימלטות המערער, אשר נהג ברכב, חצה רמזור באור אדום והתנגש ברכב אחר, שיושביו נזקקו לטיפול. בסיומו של האירוע הרכב בו נהג המערער הסתחרר ופגע במעקה בטיחות, אז חולצו ממנו המערער וחבריו ונעצרו. על המערער נגזר עונש של 42 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 8189/17 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (8.2.18), נדון עניינו של מערער שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי תפקידו, נהיגה בלי רישיון נהיגה ואי ציות לרמזור אדום. על פי האמור בכתב האישום, שוטר ביקש מהמערער לעצור בצד הדרך, אך המערער לא שעה להוראה ובעקבות כך החל מרדף אחריו. במהלך המרדף המערער חצה כיכר בניגוד לכיוון התנועה, התעלם מקריאות השוטר, נסע בנתיב הנגדי באופן שסיכן משתמשי דרך אחרים, ואף התנגש בניידת משטרה. כתוצאה מההתנגשות נפצע פקח שישב בניידת ולניידת נגרם נזק משמעותי. לאחר ההתנגשות המשיך המערער בניסיון ההימלטות שלו בכך שניסה לנסוע אחורה כדי לחלץ עצמו מעומס תנועה שהיה בכביש. אגב כך פגע המערער ברכב שעמד ברמזור. נהג הרכב שנפגע סבר כי מדובר במפגע ועל כן הוא הצטרף למרדף, אשר הסתיים בכך שהוא חסם את דרכו של המערער וזה התנגש במכוניתו של אותו נהג וגרם לה נזק. על המערער נגזר עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 3300/16 **אבו ענזה נ' מדינת ישראל** (11.5.17), נדון עניינו של מערער שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי תפקידו ונהיגה ללא רישיון נהיגה. על



המערער נגזר עונש של 50 חודשי מאסר. בנסיבות אותו מקרה המערער התבקש לעצור לבדיקה משטרתית שגרתית, אך הוא הגביר את מהירות נסיעתו ונמלט בנסיעה מהירה מהמקום. במהלך ההימלטות המערער עקף כלי רכב שנסעו לפניו, סטה פעמיים למסלול הנגדי, וחצה פעמיים פס הפרדה רצוף. בסופו של דבר המערער פנה בצומת מבלי לתת זכות קדימה לרכב בו נהג אדם עם אשתו ובנו הפעוט. כתוצאה מכך נגרמה התנגשות, שלאחריה יצא המערער מרכבו והחל להימלט רגלית עד שנעצר. לאחר מכן, כאשר הוכנס המערער לניידת הוא ניסה להימלט שוב, ללא הצלחה. על הנאשם נגזר עונש של 50 חודשי מאסר, זאת בין היתר לנוכח עברו הפלילי המכביד שכלל הרשעה ומאסר בגין עבירה קודמת של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. ערעורו של המערער על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5.7.16), נדון עניינו של משיב שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון נהיגה בר תוקף, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, גרימת נזק לרכוש, ונהיגה בזמן פסילה. על פי עובדות כתב האישום, המשיב לא נענה לשוטרי שהורה לו לעצור לאחר שהבחין כי הוא ביצע עבירת תנועה. בעקבות זאת התפתח מרדף במהלכו המשיב ביצע עבירות תעבורה שונות. על המשיב נגזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המאשימה על קולת העונש התקבל, ועונשו של המשיב הוחמר ל-34 חודשי מאסר, תוך שבית המשפט עמד על הצורך להחמיר עם מי ש: **"מסכנים ללא כל מורא את שלום הציבור בנהיגה משולחת רסן ומסוכנת"** (שם, בפסקה 17 לפסק הדין).

בע"פ 425/15 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (12.1.16), נדון עניינו של שני מערערים, שהורשעו בעבירות של קשירת קשר לבצע פשע, גניבת רכב בצוותא חדא, החזקת מכשירי פריצה, סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה בצוותא, והפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו. מערער 1 הורשע בנוסף בעבירה של נהיגה ללא רישיון ושל נהיגה ללא פוליסת ביטוח. על פי העובדות בהן הורשעו המערערים, שניהם קשרו קשר לגנוב רכב ובהמשך לכך פרצו לרכב בעיר רחובות וגנבו אותו. אזרחים שהבחינו בכך הזעיקו את המשטרה, אשר אתרה את הרכב עומד בצד הדרך כשהמערערים בתוכו. המערערים הבחינו בשוטרים והחלו בנסיעה פרועה במטרה להתחמק מהם. בהמשך לכך התפתח מרדף שמשך כ-15 דקות, ואשר הסתיים בכך שהשוטרים ירו לכיוון גלגלי הרכב. על מערער 1 נגזר עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, ועל מערער 2 נגזר עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית מעט בעונשם של השניים, כך שעונשו של נאשם 1 הועמד על 43 חודשי מאסר ועונשו של מערער 2 הועמד על 36 חודשי מאסר בפועל.

הן ב"כ המאשימה והן ב"כ הנאשם הפנו לגזר דין שניתן בת"פ 61473-08-20 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל** (4.10.21), אשר נדון לפניו. במקרה זה הורשע נאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, ואיסור לנהוג בלי רישיון נהיגה. הנאשם, תושב רמאללה ללא אישור כניסה לישראל, נכנס לישראל שלא כדין, גנב רכב ונהג בו למרות שמעולם לא החזיק ברישיון נהיגה. בשלב מסוים הבחינו שני שוטרי סיור ברכב, דלקו אחריו וקראו לו לעצור. הנאשם לא עצר, ובעקבות זאת התפתח מרדף משטרתית במהלכו סיכן הנאשם את חייהם של משתמשי הכביש. בסופו של המרדף הגיע הנאשם למחסום משטרתית שהוצב לשם תפיסתו, ניסה לעקוף אותו, והתנגש ברכב משטרתית בו ישב שוטר. כתוצאה מכך נגרמו חבלות לשוטרי ונזק לרכב הגנוב ולרכב המשטרה. לאחר ההתנגשות ניסה הנאשם לברוח רגלית ממקום התאונה. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי למדי, ובסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם לנוכח הערות בית המשפט העליון, הוא חזר בו מערעורו



(ע"פ 7948/21).

12. מתחם העונש ההולם

לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים האמורים לעיל - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ומדיניות הענישה הנוהגת - אני קובע כי בענייננו עומד מתחם העונש ההולם על 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

13. העונש המתאים

הנאשם הודה במיוחס לו ובכך חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. הודאת הנאשם מלמדת על קבלת אחריות מצדו למעשיו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהתרשמות שירות המבחן לפיה חרטתו של הנאשם מילולית בעיקרה, ומכך שבשיחתו עם שירות המבחן הנאשם השליך את האחריות למעשיו על אחרים, שלטענתו ניצלו אותו.

לזכות הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר יחסית - הנאשם היה בן 22 בעת ביצוע העבירות - ואת העובדה שזו מעורבותו הראשונה בפלילים. כאמור בתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות. הנאשם אמנם סיים 10 שנות לימוד, ברם הוא איננו יודע קרוא וכתוב. הנאשם סבל מאלימות בבית הספר ובבית. שירות המבחן התרשם כי במהלך חייו התקשה הנאשם לשמור על יציבות במסגרות שונות. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב באורח חיים נורמטיבי, אך להתרשמות שירות המבחן העבירות שביצע הנאשם משקפות דפוסי חיים עברייניים וחסר מורא מהחוק.

כנסיבה לקולה יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם נמנע קומה עקב בעיית גדילה, דבר שעלול להקשות עליו את ההתאמה בכלא, זאת מעבר לקושי הרגיל הכרוך במאסר.

על כן, בהינתן כל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ימוקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

14. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 40 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה או עבירה של חבלה בכוונה מחמירה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של גניבת רכב.



ד. 3 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון, או נהיגה ללא ביטוח, או פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה.

ה. חודש אחד מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה על חוק הכניסה לישראל, או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או עבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים.

ו. 18 חודשי פסילה בפועל מהחזקת או קבלת רישיון נהיגה. תקופת הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהכלא.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.